

சோதிக்கப்பட்டு, நிரூபிக்கப்பட்ட ஜனம் THE TRIED AND PROVEN PEOPLE

“உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் நீங்கள் உங்கள் முழு இருதயத்தோடும் உங்கள் முழு ஆத்துமாவோடும் அன்புகூருகிறீர்களோ இல்லையோ என்று அறியும்படிக்கு உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் உங்களைச் சோதிக்கிறார்” – உபாகமம் 13:3.

தேவன் இஸ்ரவேல் புத்திரருடைய முற்பிதாவாகிய ஆபிரகாமுடன் ஏற்படுத்தின வாக்குத்தத்தத்திற்கு இசைவாக, அவர்களுடன் ஓர் உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் வந்திருந்தார். ஆபிரகாமுடன் செய்த தன் உடன்படிக்கைக்கு நானூற்று முப்பது ஆண்டுகளுக்குப்பிறகு, கர்த்தர் இஸ்ரவேலை அடிமைத்தனத்தின் வீடாகிய எகிப்திலிருந்து விடுதலையடையச் செய்து, அவர்களை வனாந்தரத்தில் ஒரு தேசமாக ஏற்படுத்தினார். அவர்கள் அவருடைய நியாயப்பிரமாணத்தையும் அவருடைய கட்டளைகளையும் கைக்கொள்வார்களேயானால். பூமியிலுள்ள மற்றெல்லா ஜாதிகளைப்பார்க்கிலும் அவர்களை ஒரு பெரிய ஜாதியாக்கப்போவதாக அவர்களிடம் தம் தீர்மானத்தை அறிவித்திருந்தார். அவர்கள் கர்த்தருடனான இந்த உடன்படிக்கையில் பிரவேசித்திருந்து, இந்தத் தெய்வீக ஏற்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்வதிலும், இறுதியில் முழு மனுக்குலத்துக்கும் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தை எடுத்துச்செல்லும் வாய்ப்பைப் பெற்றுக்கொள்வதிலும் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவதாக அறிக்கை செய்தனர். ஆனால் இப்போது இஸ்ரவேலர் யோர்தானைக் கடந்து வாக்குத்தத்த தேசத்திற்குள்ளாக பிரவேசிக்க வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் தேவனுடைய உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, அவருடைய ஜனங்களாக மாறியது மாத்திரம் போதாது என்றும், தேவன் அவர்களைப் பரிட்சித்துப் பார்ப்பார், அவர்களை நிரூபிக்க செய்வார் என்றும், மோசே அவர்களை விட்டுப் பிரியும் முன்பாக அவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்லியிருந்தார்.

ஏன் தேவன் அவர்களைச் சோதித்துப் பார்க்கவேண்டும்? ஒரு ஜனங்களாக அவர்கள் தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட தலைமையின் கீழாக எகிப்தை விட்டு வந்திருந்தனர். அவர்கள் செங்கடலைக் கடந்துவந்திருந்தனர். இந்த விடுதலைக்காக அவர்கள் தேவனைத் துதித்துப் பாடினார்கள். அவர்கள் நாற்பது வருஷங்கள் வனாந்தரத்தில் பிரயாணம் செய்யவேண்டியிருந்தது. அடிக்கப்பட்ட கன்மலையிலிருந்து கிடைத்த தண்ணீரால் அவர்கள் புத்துயிர் அளிக்கப்பட்டனர். வானத்திலிருந்து வந்த அப்பத்தால் போஷிக்கப்பட்டனர். தேவன் அவர்களைத் தம்முடைய ஜனங்களாக ஏற்றுக்கொண்டபோது. அவர்களைக்குறித்து சகலத்தையும் அவர் அறிந்திருந்தார். அவர் எதை அதிகமாக அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்த்திருக்கமுடியும்?

ஆனால் அவர்களுடைய பிதாக்கள் தேவனுக்கு விரோதமாய்க் கலகம் செய்து, தாங்கள் சேவிப்பதாக உடன்படிக்கை செய்திருந்த அவருக்கு விரோதமாகவே முறுமுறுத்தாலும், பாவத்தினிமித்தமாகவும், வனாந்தரத்தில் விழுந்துபோனார்கள். அந்த உடன்படிக்கை எந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய பிள்ளைகளால் கைக்கொள்ளப்படும் என்பதை தேவன் சோதிக்க விரும்புவதாக, தற்போது மோசே அவர்களிடம் விளக்கினார். இது குறித்து அவர் பின்வருமாறு கூறினார் : தேவன் உங்கள் பிதாக்களுடன் செய்துகொண்ட இந்த உடன்படிக்கைக்குள் நீங்களும் பிரவேசித்திருக்கிறீர்கள். கர்த்தருடைய பணிவிடைக்காரர்களாக இருப்போம் என்று நீங்கள் அர்ப்பணிப்பு செய்திருக்கிறீர்கள். இப்போது , உங்கள் உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளை நிறைவேற்ற நீங்கள் தயாராக இருக்கிறீர்களா? என்று கேட்கிறார். “உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் நீங்கள் உங்கள் முழு இருதயத்தோடும் உங்கள் முழு ஆத்துமாவோடும் அன்புகூருகிறீர்களோ இல்லையோ என்று அறியும்படிக்கு உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் உங்களைச் சோதிக்கிறார்” – உபாக 13:3.

இஸ்ரவேல் மீது தேவனுடைய அற்புதமான பராமரிப்பு

நீங்கள் தேவனை மதித்துணர்ந்திருக்கிறீர்களா? என்பதே கேள்வியாக இருந்தது. அவருடைய இரக்கத்தின் மதிப்பினை நீங்கள் உணருகிறீர்களா? உங்களுடைய முழு உள்ளத்துடனும் – உங்கள் எல்லா வல்லமைகளுடனும், உங்களுடைய முழு பலத்துடனும் நீங்கள் அவரை உண்மையாக அன்புகூருகிறீர்களா? நீங்கள் கர்த்தரிடம் முழுமையாக சரணடைந்துவிட்டீர்களா? ஏனெனில், “உன் தேவனாகிய கர்த்தர் உன்னை சிறுமைப்படுத்தும்படிக்கும், தம்முடைய கட்டளைகளை நீ கைக்கொள்வாயோ கைக்கொள்ளமாட்டாயோ என்று அவர் உன்னைச் சோதித்து, உன் இருதயத்திலுள்ளதை நீ அறியும்படிக்கும், உன்னை இந்த நாற்பது வருஷமளவும் வனாந்தரத்திலே நடத்திவந்த எல்லா வழியையும் நனைப்பாயாக. அவர் உன்னைச் சிறுமைப்படுத்தி, உன்னைப் பசியினால் வருத்தி, நீ அறிந்திராத மன்னாவினால் போஷித்து, உன் பிதாக்கள் அறியாததாகிய, மனுஷன் அப்பத்தினால் மாத்திரம் அல்ல, கர்த்தருடைய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும் பிழைப்பான் என்பதை உனக்கு உணர்த்தும்படி செய்தார்.

இந்த நாற்பது வருஷமும் உன்மேலிருந்த வஸ்திரம் பழையதாய்ப் போகவுமில்லை, உன் கால் வீங்கவும் இல்லை. ஒருவன் தன் புத்திரரைச் சிட்சிக்கிறதுபோல உன் தேவனாகிய கர்த்தர் உன்னைச் சிட்சிக்கிறார் என்று நீ உன் இருதயத்தில் அறிந்துகொள்வாயாக. ஆகையால், உன் தேவனாகிய கர்த்தரின் வழிகளில் நடந்து, அவருக்குப் பயப்படும்படிக்கு, அவருடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளக்கடவாய்.

“உன் தேவனாகிய கர்த்தர் உன்னை நல்ல தேசத்திலே பிரவேசிக்கப்பண்ணுகிறார்; அது பள்ளத்தாக்குகளிலும் மலைகளிலிருந்து புறப்படுகிற ஆறுகளும் ஊற்றுக்களும் ஏரிகளுமுள்ள தேசம். அது கோதுமையும் வாற்கோதுமையும் திராட்சச் செடிகளும் அத்திமரங்களும் மாதுளஞ்செடிகளுமுள்ள தேசம்; அது ஒலிவமரங்களும், எண்ணெயும் தேனுமுள்ள தேசம்; அது தாழ்ச்சியில்லாமல் அப்பம் புசிக்கத்தக்கதும் ஒன்றும் உனக்குக் குறைவுபடாததுமான தேசம்; ... ஆகையால், நீ புசித்துத் திருப்தியடைந்திருக்கையில், உன் தேவனாகிய கர்த்தர் உனக்குக் கொடுத்த அந்த நல்ல தேசத்துக்காக அவரை ஸ்தோத்தரிக்கக்கடவாய். உன் தேவனாகிய கர்த்தரை மறவாதபடிக்கும், நான் இன்று உனக்கு விதிக்கிற அவருடைய கற்பனைகளையும் நியாயங்களையும் கட்டளைகளையும் கைக்கொள்ளாமற் போகாதபடிக்கும் எச்சரிக்கையாயிரு” – உபாகமம் 8:2-11.

ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலருக்கான மேலான தயவுகள்

எப்பேர்ப்பட்ட ஒரு புத்திமதி! உண்மைத்தன்மைக்கு எப்பேர்ப்பட்ட ஓர் ஊக்கமளிக்கும் பரிசு! அப்பேர்ப்பட்ட தேவனை யார்தான் சேவிக்க மாட்டார்கள்! இந்த வேதவாக்கியத்தைக்கொண்டு, ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர் எப்பேர்ப்பட்ட ஓர் அற்புதமான பயன்பாட்டினை ஏற்படுத்தமுடியும்! நம்முடைய தேவன் தம்முடைய உடன்படிக்கையின் ஜனமாகிய நம்மை, இந்த உலகம் எனும் வனாந்தரத்தின் வழியாக எவ்வளவு அற்புதமாக வழிநடத்தி நாளுக்கு நாள் நம்முடைய தேவைகளுக்கான ஏற்பாடுகளை அளித்துவருகிறார்! எப்படியாக அவருடைய அன்பான கரத்தின் சிட்சைகள் நம்முடைய கால்களை அலையவிடாமல் தடுத்துள்ளன; அல்லது நாம் எந்த சமயத்திலாவது வலதுபுறமாகிலும் இடதுபுறமாகிலும் விலகிப் போயிருப்போமானால், அவருடைய அன்பு நம்மை எவ்வாறெல்லாம் திரும்பச் செய்திருக்கின்றது! மேலும் அவர் நம்மை நல்ல தேசமாகிய பள்ளத்தாக்குகளிலும் மலைகளிலிருந்து புறப்படுகிற ஆறுகளும் ஊற்றுக்களும் ஏரிகளுமுள்ள, கோதுமையும் வாற்கோதுமையும் திராட்சச்செடிகளும், அத்திமரங்களும், மாதுளஞ்செடிகளுமுள்ள, ஒலிவமரங்களும், எண்ணெயும் தேனுமுள்ள, தாழ்ச்சியில்லாமல் அப்பம் புசிக்கத்தக்கதும், அதாவது, பரலோக அப்பத்தைப் புசிக்கத்தக்கதும், ஒன்றும் உங்களுக்குக் குறைவுபடாததுமான தேசத்துக்குக் கொண்டுவரவில்லையா? உண்மையாகவே, இவையெல்லாவற்றிலும் நமக்கு எந்தக் குறையும் இருந்ததில்லை. பூர்வக்காலத்து இஸ்ரவேலர்கள் தேவனிடமான தங்களுடைய நன்றியுணர்வை நிரூபிப்பதற்கான காரணம் இருந்திருக்கிறதெனில், ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலராகிய நமக்கு இன்னும் எவ்வளவு அதிகப்படியான காரணம் இருக்கவேண்டும்!

மோசேயின் மரணவேளையிலான செய்தி

கர்த்தர் இஸ்ரவேலர்களின் நிமித்தமாகவும், அவர்களுடைய பரிசுத்த உடன்படிக்கையைக் குறித்தும் பாராட்டின அன்பான இரக்கங்கள் அனைத்தையும் குறித்து மோசே அவர்களுக்கு நினைப்பூட்டினபிறகு, அவர்கள் ஆளப்படவேண்டிய கர்த்தருடைய கட்டளைகளை அவர்களுக்குத் தெரிவித்தபிறகு, ஒருவேளை அவர்கள் தேவனை மறந்து அவர்களின் உடன்படிக்கையை முறித்துப்போட்டார்களானால் அதினால் ஏற்படும் விளைவுகளைக் குறித்தும் அவர்களுக்கு மிகவும் கடுமையான எச்சரிக்கைகளை வழங்கினார். நம்முடைய ஆதார வசனம் அவர் ஆற்றிய பிரசங்கத்தின் ஒரு பகுதியாயிருக்கிறது. மேலும் இது உபாகம புஸ்தகத்தின் பெரும்பகுதியை உள்ளடக்கினதாயிருந்து, பிஸ்கா கொடுமுடியின் மிக உயர்ந்த பகுதியான நெபோ மலையில் மோசே மரிப்பதற்கு சற்று முன்பு இஸ்ரவேலரிடம் ஆற்றப்பட்ட பிரசங்கமாயுள்ளது. அந்த மலையிலிருந்துதான் கர்த்தர் மோசேக்கு கானான் தேசம் முழுவதையும் காண்பித்தார். அங்கேயே அவர் அடக்கமும் பண்ணப்பட்டார். மோரிபாவின் தண்ணீர்கள் அருகாமையில், தேவனுடைய கட்டளையை மீறி கன்மலையை அடித்து, மோசே கீழ்ப்படியாமல் போனதினிமித்தமாக, அவர் யோர்தானைத் தாண்டிச் செல்லக்கூடாது என்று தேவன் அவரிடம் கூறியிருந்தார். இந்தப் பிரசங்கம் இஸ்ரவேலுக்கு அவர் ஆற்றின கடைசி செய்தியாயிருந்து, இது மிகவும் மனதைத் தொடக்கூடியதாயும், ஈர்க்கக்கூடியதாயும் இருக்கின்றது.

மோசே தனது செய்தியை பின்வரும் இந்த வார்த்தைகளுடன் நிறைவுசெய்தார்: “நான் ஜீவனையும் மரணத்தையும், ஆசீர்வாதத்தையும் சாபத்தையும் உனக்கு முன் வைத்தேன் என்று உங்கள்மேல் வானத்தையும் பூமியையும் இன்று சாட்சிவைக்கிறேன்; ஆகையால் நீயும் உன் சந்ததியும் பிழைக்கும்படிக்கு, நீ ஜீவனைத் தெரிந்துகொண்டு, கர்த்தர் உன் பிதாக்களாகிய ஆபிரகாமுக்கும் ஈசாக்குக்கும் யாக்கோபுக்கும் கொடுப்பேன் என்று அவர்களுக்கு ஆணையிட்டுக் கொடுத்த தேசத்திலே குடியிருக்கும்படிக்கு, உன் தேவனாகிய கர்த்தரில்

அன்புகூர்ந்து, அவர் சத்தத்திற்குச் செவிகொடுத்து, அவரைப் பற்றிக்கொள்வாயாக; அவரே உனக்கு ஜீவனும் தீர்க்காயுகமானவர்” (உபாகமம் 30: 19,20). இத்தகைய வார்த்தைகள் அப்பேர்ப்பட்ட நேரத்தில் மிகவும் ஆற்றல் வாய்ந்ததாயிருந்தன. ஏனென்றால், தான் மரிக்கப்போவதாகவும், அவர்களுடன் யோர்தானைக் கடக்க தேவன் ஒரு புதிய தலைவரை அவர்களுக்குக் கொடுப்பார் என்றும் மோசே அவர்களிடம் கூறியிருந்தார்.

“உத்தம இஸ்ரவேலர்கள்” மட்டும் தேடப்படுகிறார்கள்

உள்ளபடியே, மோசேக்கு தேவன் உறுதியளித்ததைப்போல, இஸ்ரவேல் தங்களுடைய உடன்படிக்கைக்கு ஏற்ப ஜீவிக்கவில்லை என்பதை நாம் அறிவோம். அவர்கள் வனாந்தரத்தில் மரித்த தங்கள் பிதாக்களைப்போல இருந்தார்கள். இருப்பினும், கானானில் அவர்கள் ஜீவித்த நூற்றாண்டுகளின்போது, தனிப்பட்ட விதத்தில் கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதத்திற்கும் தயவுக்கும் பாத்திரமானவர்கள் என்று நிரூபித்த ஏராளமானோர் இருந்தனர். எபிரேயர் 11இல், பரிசுத்த பவுல் இவர்களைக் குறித்தும், தேவனுக்கு இவர்கள் காண்பித்த நேர்மையைக் குறித்தும் அதில் குறிப்பிட்டிருந்தார். அவர்கள் தங்கள் சகோதரர்களைப் பார்க்கிலும் அல்லது பொதுவான மனுக்குலத்தைப் பார்க்கிலும் “மேன்மையான உயிர்த்தெழுதலை” அடையப்போகிறார்கள். மோசே, சாமுயேல், தாவீது போன்றவர்களையும், பல தீர்க்கதரிசிகளைப் பற்றியும் மற்றும் பூமிக்குரிய வழியில் இவர்களைப் போல் அவ்வளவு கனமும் முக்கியத்துவமும் பெற்றிராதபோதிலும், தேவனைப் பிரியப்படுத்திய கனத்தைப் பெற்றிருந்த பல கதாபாத்திரங்களைப் பற்றியும் அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறார்.

அவர்கள் முழு இருதயத்தோடும் ஆத்துமாவோடும் கர்த்தருக்குச் சேவைசெய்தது அவர்களைச் சட்டப்படி நீதிமானாக்க முடியவில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் வீழ்ச்சியின் மூலமாக அபூரணர்களாகவும் கறைபட்டவர்களாகவும் இருந்தனர். ஆனால் அவர்களிடமிருந்த அனைத்து சக்திகளும் கர்த்தருக்கென்று அர்ப்பணிக்கப்பட்டன. இவர்கள் தேவனுடைய சுதந்திரர்களாக ஆனபோதிலும், மிக உயரிய பொருளில் காடநாலவபடிளகளாக ஆகவில்லை. ஏனெனில் இந்த வாய்ப்பு அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் திறக்கப்படவில்லை. மீட்பர் வந்து வழியைத் திறக்கும் வரையில் இந்த மிக உயரிய ஸ்தானத்தை யாராலும் பெறமுடியாதிருந்தது. ஆகவே கிறிஸ்தவ யுகத்திற்கு முன்பு வாழ்ந்த இந்தத் தகுதியுடையவர்கள் அனைவரும், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதைப் பெற்றுக்கொள்ளாமல், அதாவது அதன் நிறைவேறுதலை பெற்றுக்கொள்ளாமல் விசுவாசத்தில் மரித்துப்போயினர். ஆனால் “தேவன் தாமே கட்டி உண்டாக்கின அஸ்திபாரங்களுள்ள நகரத்துக்கு அவர்கள் காத்திருந்தனர்(எபிரேயர் 11: 10). சீக்கிரத்தில் கர்த்தருடைய இந்த உண்மையுள்ள ஊழியக்காரர்கள் “தங்கள் பங்கிற்காக எழுந்திருப்பார்கள்”.

ஆனால் திருச்சபையாகிய நாம் அனைவரும் முதலில் பூரணப்படுத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த வகுப்பாளில் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு மிக உயரிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளார். மேலும் அவர் தம்மைப் பலியாக கொடுத்ததின் மூலமாக தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட வகுப்பாரைச் சேர்ந்த தம்முடைய சகோதர சகோதரிகளுக்கு வாய்ப்பின் கதவைத் திறந்துவைத்துள்ளார். தேவனுடைய புத்திரர்களாகிய கிறிஸ்துவுடன் உடன்குதந்திரர்களாக மாறுவதற்கான இந்த அழைப்பின் மூலம் “உத்தம இஸ்ரவேலர்கள்” கனப்படுத்தப்பட்டனர். தங்கள் முழு இருதயத்தோடும் ஆத்துமாவோடும் தேவனிடத்தில் அன்புகூர்ந்தவர்கள் மட்டுமே உத்தம இஸ்ரவேலர்களாக இருக்கிறார்கள். நமது கர்த்தருடைய நாளில் ஜீவித்திருந்த சராசரி இஸ்ரவேலர் இந்த தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட வகுப்பாளில் ஒருவராய் இருப்பதற்குத் தகுதியற்றவர்களாய் இருந்தனர்; “உத்தம இஸ்ரவேலர்கள்” மட்டுமே அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டனர். இந்தச் சவிசேஷ யுகம் முழுவதும் இந்த உத்தம இஸ்ரவேலர்கள் தங்கள் முழு இருதயத்தோடும் முழு ஆத்துமாவோடும் இந்த அற்புதமான தயவிற்குள்ளாக பிரவேசித்து வருகின்றனர்.

இந்த மாபெரிய தயவை அடைந்திருக்கிறது, நாம் மாம்சத்தில் ஏறக்குறைய பரிபூரணமாக இருப்பதால் அல்ல. மாறாக, கர்த்தர் வழியைத் திறந்ததாலும், நீதியை நாம் நேசித்திருந்ததாலும், இருதயத்தில் நேர்மை இருந்ததாலும் இம் மாபெரும் தயவைப் பெற்றுள்ளோம். நமது காலத்திற்கு முன்பு, அதாவது, நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கைக் காலத்திற்கும் அதற்கு முன்பும் ஜீவித்தவர்களுக்கும் கூட நீதிமானாக்கப்படுதல் தேவைப்பட்டது. மேலும் நம்மை விலைகொடுத்து வாங்கிய அதே மீட்பர், அவர்களும் இறுதியில் தேவனுடைய புத்திரர்கள் எனும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட உறவுக்குள் வருவதற்காக தம்முடைய பலியின் மூலமாக அவர்களுக்கு நீதிமானாக்கப்படுதலை ஏற்படுத்தி வைத்திருந்தார்.

தேவனுடைய அறிவு வரையறுக்கப்பட்டதா ?

நமது ஆதார வசனத்தின் இந்த வெளிப்பாடு முன்வைக்கப்பட்ட விதமானது, தேவன் மனுஷருடைய இருதயங்களை அறிந்திருக்கவில்லை என்பது போன்ற கருத்துப்பதிவை கொடுக்கலாம். தேவனால் இருதயத்தை முழுமையாக வாசித்தறிய முடியும் என்று நமக்கு வேதவாக்கியங்கள் உறுதியளிக்கின்றன. “சகலமும் அவருடைய கண்களுக்கு முன்பாக நிர்வாணமாயும் வெளியரங்கமாயும்—மிருக்கிறது, அவருக்கே நாம் கணக்கு ஒப்புவிக்கவேண்டும்” (எபிரேயர் 4:13). நம்முடைய இருதயத்தின் எந்த எண்ணமும் நோக்கமும் அவருக்கு

மறைவாயிருப்பதில்லை. ஆனால் சர்வவல்லவரைப்பற்றி நாம் சிந்திக்கும்போது – அவர் எதை அறிந்திருக்கிறார் அல்லது எதை அறியாதிருக்கிறார் என்பது குறித்து நம்மால் சரியான ஒரு கருத்தை உருவாக்க முடிவதில்லை. நம்முடைய அனுபவத்தைப் பொறுத்தவரையில், எதிர்காலத்தில் கொடுக்கப்படவிருக்கும் எந்தவொரு சூழலின்கீழும் ஒரு நபர் என்னசெய்வார் என்பதை அறியக்கூடியவர்கள் யாரும் இல்லை. நாம் என்னசெய்வோம் என்பதை ஒருவேளை நம்மால் நினைத்துப்பார்க்கக்கூடும், ஆனால் நமக்கே உறுதியாகத் தெரியாது. இப்படியாக நாம் என்ன செய்வோம் என்பதை நாமே அறியாதிருக்கும்போது, நாம் என்ன செய்வோம் என்பதைப்பற்றி மற்றவருக்கு எப்படித்தெரியும் என்பதை நம்மால் காணமுடியாது. நாளை நாம் என்ன செய்யப்போகிறோம் என்பதை தேவனால் எப்படி அறிந்துகொள்வது சாத்தியமாகிறது, என்பதை, நாம் ஒரே ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்தை மட்டுமே செய்ய முடியும்படிக்கு நம்முடைய சிந்தையை அவர் நிர்ப்பந்தித்தாலொழிய அல்லது நம்முடைய வழியைக் கட்டுப்படுத்தினாலொழிய, எந்த மனதின் செயல்முறையாலும் நம்மால் புரிந்துகொள்ளமுடியாது.

புறஜாதியாருடைய காலங்களின் விஷயத்தில், பாபிலோன், மேதோ-பெர்ஷியா, கிரேக்கம் மற்றும் ரோம் போன்ற பல்வேறு அரசாங்கங்கள் உலகை அடுத்தடுத்து ஆளுகை செய்வதற்குத் தேவன் அனுமதித்திருந்தார். “இம்மட்டும் வா, மிஞ்சி வராதே” (யோபு38 : 11) என்று அவரால் எப்படிச் சொல்லமுடியும் என்பதை நம்மால் புரிந்துகொள்ளமுடியும். விழுந்துபோன சந்ததியில் , பாவத்தின் போக்கு கட்டுப்படுத்தப்படாவிட்டால், அது எந்த எல்லைக்கும் ஜனங்களை வழிநடத்திச்செல்லும். இப்படிப்பட்ட வழிகளில், தேவன் எவ்வாறு முன்கூட்டியே அறிந்துகொள்கிறார் என்பதை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. திருச்சபை எப்போது தெரிந்துகொள்ளப்படும் என்பதும் அவருக்குத் தெரியும், இந்தத் தேர்ந்தெடுத்தலைப் பற்றி அவர் ஒரு நிச்சயமான திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார். அந்திக்கிறிஸ்து அமைப்பை, அதாவது உண்மையான சபை போன்ற ஒரு போலியான அமைப்பை எழுப்பும் மனப்பான்மையை சாத்தான் கொண்டிருப்பான் என்பதை அவர் முன்னரே அறிந்திருந்தார். அந்த நிலைமைகளின் கீழ் ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்குள்ளாக எத்தனை பரிசுத்தவான்கள் உருவாக்கப்பட்டமுடியும் என்பதையும், அவருடைய முன்குறிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையினரைக் கூட்டிச்சேர்ப்பதற்கு எவ்வளவு காலம் தேவைப்படும் என்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார். ஏனென்றால், தம்முடைய ஜனங்களைச் சோதித்துப் பார்ப்பதற்காக சாத்தானை சில எல்லைகளுக்குள் செயல்பட அனுமதிப்பதற்கு அவர் தீர்மானித்திருந்தார்.

தேவனால் அறிந்துகொள்ளமுடியாத, அவருக்குத் தெரியாத சில விஷயங்கள் உள்ளன, அல்லது அவருக்கு எதுவுமே தெரியாத காரியங்கள் உள்ளன என்று நாம் சொல்வது ஞானமாக இருக்காது – ஆனாலும், நாளை அல்லது அடுத்தவாரம் நாம் என்ன சிந்திப்போம் என்பதை தேவனால் எவ்வாறு அறிந்துகொள்ளமுடிகிறது என்பதை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை என்று நாம் கூறமுடியும். தேவன் மனிதனை ஒரு சுயாதீனமுள்ள ஜீவியாக சிருஷ்டித்தார். மேலும் இந்த சுயாதீனத்தை அவர் எப்போதும் மதிக்கிறார், அதினால் நமது சொந்த சித்தங்களை செயல்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பையும் நமக்கு வழங்குகின்றார். இயந்திரத்தைப்போல வேலை செய்பவர்களை அடைந்திருப்பதில் அவர் பிரியப்படுவதில்லை. நம்முடைய சொந்த முடிவுகளை எடுப்பதற்கு அவர் நம்மை அனுமதிக்கிறார். அவர் தம்முடைய வார்த்தையை நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார், நமக்குத் தேவையான எல்லா உதவிகளையும் அவர் அருளுகின்றார், அவருடைய வழியில் நடக்க விரும்புகிற அனைவருக்கும் அவர் உதவிசெய்வார். ஆனால் இந்தக் கேள்விகள் அனைத்தும் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே நம்மால் தீர்க்கப்படும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். அவருடைய ஜனம் என்று கூறிக்கொள்பவர்களை தேவன் சோதித்துப்பார்த்து, அவர்களின் இருதயப்போக்கை அவர் அறியாதவர்போல, அந்தப் போக்கை வெளிப்படுத்தியும் காண்பிக்கிறார் என்பது நமக்குத் தெரியும் – இவ்வாறு சோதித்து நிரூபிப்பது அநேகமாக தேவதூதர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் ஒரு ஆதாரமாக இருப்பதற்காக இருக்கலாம்.

காரியம் என்னவாக இருக்கும் ?

தேவன் தற்போது திருச்சபையைச் சோதித்துவருகிறார். கிறிஸ்துவின் திருச்சபை என்று தங்களைக் கூறிக்கொள்ளும் பலர், தேவனுடன் ஒருபோதும் உடன்படிக்கை செய்திருக்கவில்லை. ஆனால் அது ஒரு இருதயப்பூர்வமான அர்ப்பணிப்பாயிருக்கிறதாயில்லையா என்று, அவர் உடன்படிக்கை செய்திருக்கிற அனைவரையும் சோதித்துவருகிறார். அதாவது அது முதலாவது சுயமா அல்லது முதலாவது தேவனா – வாழ்க்கையில் வெற்றிபெறுவதா அல்லது தேவனுடைய கனம் மற்றும் அவருடைய சித்தத்தைச் செய்வதா என சோதித்து வருகிறார். யார் தம்முடைய குமாரனுடன் சிங்காசனத்தில் அமர்வதற்குப் பாத்திரமானவர்கள், மீதமுள்ளவர்களில் யார் நிஜமான லேவி வகுப்பாரில் இடம் பெற பாத்திரவான்கள், மற்றும் இறுதியாக, இரண்டாம் மரணத்திற்கு யார் பாத்திரமானவர்கள் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க விரும்பி, அவர் நம்மைச் சோதித்து வருகிறார்.

ஆகவே இந்த சுவிசேஷயுகத்தில் தேவனுடைய புத்திரர்களாக இருப்பதற்கான மேலான கனம் மாத்திரமே நம்முடையதாயிராமல், நிலையான வெகுமதிகளுக்காக சோதிக்கப்பட்டு, நிரூபிக்கப்பட்ட ஜீவிகளாக இருக்கும்

மேலான கனமும் நமக்குரியதாயிருக்கும். தெரிந்தே தங்களுடைய நியாயப்பிரமாணத்தை மீறி வாழ்ந்த யூதர்கள் தங்கள் இம்மைக்குரிய வாழ்க்கையை மட்டுமே இழந்தனர். ஆனால் நித்திய ஜீவனுக்கான வாய்ப்பை அவர்கள் இழக்கவில்லை. ஆனால் நம்மில் எவரேனும் அவ்வாறு செய்தோமானால், நாம் நித்திய ஜீவனை இழந்துவிடுவோம். எனவே தேவன் நம்மைக் கையாள்வது மாம்சீக இஸ்ரவேலரை அவர் கையாண்டதற்கு அப்பாற்பட்டதாயிருக்கிறது. அப்படியானால் நமக்கான பொறுப்பு மிகவும் பெரியதாயிருக்கிறது. அதன் பிறப்பிக்கப்படுதலும் இறுதியானதாயிருக்கிறது.

தேவனுடைய கிருபையால் இருதயத்திலும் குணலட்சணத்திலும் எஜமானரைப்போல் மாறுபவர்களுக்காக மட்டுமே இராஜ்யம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் அவர்கள் கர்த்தரை முழு இருதயத்தோடும், முழு ஆத்துமாவோடும் (தற்போதைய முழு திராணியோடும்) அன்புகூருவார்கள். மேலும் “என்னுடைய சித்தத்தின்படியல்ல, கர்த்தாவே, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது என்று சொல்லவும் முடியும். கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக தேவனிடத்தில் முழுமையாக ஒப்புக்கொடுத்தலைத் தவிர வேறெந்த இருதய நிலைமையாலும் நம்மை இராஜ்யத்திற்கு ஏற்புடையவர்களாக மாற்ற முடியாது. ஏனென்றால் வேறெந்த நிலைமையாலும் தேவனுக்கான முழு நேர்மையையும், முழு அன்பையும் வெளிக்காட்டமுடியாது. “கண் காணாத, காது கேளாத, மனிதருடைய இருதயத்தில் தோன்றாத” சகல பரலோக மகிமைகளும் ஆசீர்வாதங்களும், தேவன் தம்மை மிகவும் அதிகமாக அன்புகூருகிற-வர்களுக்காகவும், இந்த அன்பை நிரூபிப்போருக்காக மட்டுமே ஆயத்தப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார் என்பதை நாம் மறவாமல் இருப்போமாக. ஆனால் நம்முடைய ஒவ்வொரு தேவைக்கும் அவருடைய கிருபை போதுமானதாக இருக்கும். ஆகையால்,

சூழ்நிலை நிர்ப்பந்தத்தால் எழும் சந்தேகங்கள்,
ஆம், ஒவ்வொரு சந்தேகத்தையும் நீக்க முற்படு
நாம் நேசிக்கும் கானாளை தெளிவடைந்த கண்களால் பார் !
மோசே நின்ற இடத்திற்கு ஏறி, நிலப்பரப்பை பார்க்க முடியுமா!
யோர்தான் நீரோடையோ மரணம் எனும் குளிர் வெள்ளமே,
கரையிலிருந்து விரட்ட நம்மைப் பயமுறுத்த முடியாதே!
